

Előfizetési feltételek.

Egész évre . . . 5 frt — kr.
Félévre 2 frt 50 kr.
Hivatalok, községek, köz-
ségi jegyzők és tanítók
résztve egész évre 3 frt.
Italmérők és kocsmáro-
sok részére az italmérők
Közlönyével együtt
egész évre 4 frt.

Az előfizetések
postautalvánnyal
eszközöndők.

Egyes számok 10 kr. alatt
kaphatók a kiadóból.

GÖMÖR

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGETÁRIUM TARTALMU HETILAP.

A GÖMÖRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET

H I V A T A L O S K Ö Z L Ö N Y E .

Hirdetések.

□ centiméterenként 2 kr.,
több-szoriért 1½ kr. fe-
tendő. Bélyegdíj minden
egyes beiktatáért 30 kr.

A NYILTTÉRBEŒ

minden 3 hasábos gar-
mond sor díja 15 kr.
Hirdetõ-rodák, előfizetõk
vagy gyakori hirdetõk
tetemes díjkezelésben
részesülnek.

A kéziratok a szerkesztõséghez (Jánosi-utca 8. sz. 1. em.)
küldendõk. — Kéziratok vissza nem adatnak.
Felelõs szerkesztõ: SZELESS ÖDÖN.

Megjelenik hetenként egyszer,
— VASÁRNAP. —

A hirdetések, előfizetések, reklamációk,
a kiadóhivatalba (Fõtér, 8. szám alá) intézendõk.
Laptulajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Lapunk számára hirdetéseket elfogad a *Reuter* ügynökség és a *Magy. Távir. Iroda hirdetési irodája* Budapest, Granátos-utca 1 szám.

A milleniumi kiállítás.

(A helyi bizottság megalakulása.)

Ez a nemzeti ügy a lefolyt héten me-
gyénkben napirendre került.

Örültünk ennek a körülménynek vég-
hetetlenül, mert hisz a milleniumi kiállítás
nemcsak egy nagyszabású, országos köztár-
latnak, hanem nemzeti monumentumnak is
készül, a mely hivatva van egy ezredév
küzdelmét dicsõíteni a cultura elért vívmá-
nyai által, mely hivatva lesz egy nemzet
nagyságát, erejét, jellegét, lelkesültségét, te-
kintélyét statuálni.

De ehhez a célhoz a nemzet egész
osztatlan ereje kell, abból minden atomnak
a nemzeti közremûködésben benn kell lenni,
— csakis így lehet a munka és eredmény
a nemzet nagyságához, becsületéhez méltó.

És ennek az alap gondolatnak felel meg
a kiállítás ügyének szervezése is országos-
an. Minden erõt lehetõleg belevonni, min-
dent elkövetni, hogy a nemzeti kulturális és
anyagilag erõbõl egy jotta el ne vesszék, hogy
a nemzet által emelt ezredéves monumentum
teljes legyen.

És ehhez megfelelõen szerveztettek a
kerületi bizottságok a kereskedelmi- és ipar-
kamarák székhelyén és kerületére nézve,
ezen kerületeken belül alakították aztán
meg a helyi bizottságok.

A kerületi bizottság Miskolcz székhely-
lyel már megteremtett korábban, s folyó
év június 2-án Tornallyán megtartott érte-
kezlet H á m o s László fõispán elnökle-
te alatt megválasztotta a kerületi bizottság tag-
jait, a fõispán felterjesztésére a kereskedelmi
miniszter is kinevezte a kerületi bizottság
gömörmegyei tagjait.

Ez volt a szervezésben az elsõ lépés.
Most következett a második.

R a d v á n y István kir. tanácsos keres-
kedelmi- és iparkamarai elnök megjelent f.
hó 21-én Rimaszombatban és megalakította
a gömörmegyei, rimaszombati helyi bizott-
ságot, mely egyúttal Nagyrõcze, Jolsva, Ti-
szolcz vidékeire is kiterjed.

A kamarai elnök ur kezdeményezésére
a kiállítási helyi bizottság tényleg meg is
választott, úgy a tisztikar, valamint a bi-
zottsági tagok névsorát más helyen közöljük.

Itt kiemelni kívánjuk, hogy a bizottság
akként alakult meg, hogy abban a közigaz-
gatás, tudomány, sajtó, mûvészet, földmive-
lés-, ipar- és kereskedelem bajnokai és leg-
kitûnõbbjei ott legyenek.

A bizottság azonban, mert végre is
határok közé van szorítva, minden kitûnõ-
séget sem vehet fel, hanem részint magát
idõrõl-idõre kiegészítõ, részint minden tá-
mogatót nemcsak köszönettel vesz, de egye-
nest kikér.

De az általános közremûködés a nem-
zeti ügy szempontjából kötelesség és senki
sem tekintheti, hogy tagja-e a bizottságnak

vagy sem, mert hisz tagabb értelemben
mindenki tagja a bizottságnak, a különösen
kiválasztottak csak a szõlak, a munkálko-
dás centralizálására, szervezésére és célhoz
juttatására, ama feladatok terjesztésére van-
nak hivatva, melyek az alantabb közölt ügy-
rendben körvonalozva vannak.

És mi hisszük is, hogy Gömörmege
minden igaz magyar hazfia megfogja ér-
teni, hogy a szervezés elsõ munkája után
elértük, hogy a komoly munkához hozzá-
lássunk, mely nem csekély, mert a haza és
Gömörmege becsületérõl van szó.

Gömörmegeyben rejlik közzgazdasági és
kulturális erõ nagy kötelességet ró e me-
gyére, s lelkesedéshez a következõ munká-
és szorgalom szülte tettek is kellenek.

És nem hallgathatjuk el e helyen e he-
lyi bizottság megalakulása alkalmával a ka-
marai elnök ur által kõbevetõleg kimon-
dott szavakat, hogy Gömörmege ipara
h a n y a t l i k .

A szavak komolyak, mert a legilleté-
kesebb helyrõl jöttek s ha e szavak alkalm-
masak, hogy feljajdulásra bírják a megye hí-
fiát legyenek e szavak egyúttal biztatók,
hogy ez állapoton segítsünk.

Most a kiállítás ügyével kapcsolatosan
az ipari téren kifejtett munkálkodás is hoz-
zájárulhat, hogy az ipar ügyét felsegítsük.

Az egész közzgazdasági helyzet hõképe
fog a bizottság elé kerülni, a bajok, hiá-
nyok, ezek okai láthatók lesznek, s merített
tanulmányokat felhasználhatjuk az ipar ügyé-
nek fellendítésére.

Bármi kemény volt is a szó, s oko-
zott is némi feljajdulást, a szó igen komoly
és jóindulatu volt és mi köszönjük azt a
kamarai elnök urnak.

Jókai ünneplése.

A rimaszombati polgári olvasókör indította
meg a mozgalmat, hogy mi sem maradjunk el
az országos ünneplés hely nyilvánításától, a leg-
nagyobb magyar írõ: Jókai Mór irodalmi mûkõ-
désének 50 éves jubileuma alkalmából. A pol-
gári olvasókör vezetõ férfainak az érdeme, hogy
nálunk is lesz ünnep 1894. január 6-án.

A múlt vasárnap, folyó hó 19-én délután
diszgyûlés tartott a kör helyiségeiben, mely gyû-
lésen a tagok szokatlan nagy számban vettek
részt s mely alkalommal Jókai Mór egyhangulag,
nagy lelkesedéssel a kör disztagjává megválaszt-
ott, s elhatározott, hogy a tagok áldozat-
készsége folytán befolyó összegbõl Jókai összes
mûveinek egy példánya 200 frt árban meg fog
rendeltetni.

Ugyanezen gyûlésen fogadtatott el azon
indítvány, hogy városunk tanácsa átiratilag ké-
ressék fel, a január 6-án rendezendõ ünneplés
vezetésére.

A diszgyûlés után esti 8 órakor hõl-
gyek részvételével közzvacsona, utána táncmu-
latság tartott. A közzvacsona nem volt hiány
a sikerült és szellemes felkõszöntõkben sem.
Rábely Miklós elnök a jelenlevõ tagokat és ven-
gégeket köszöntõtte fel. Naray J. A. a disztagra,
Jókai Móra üritette poharát, Szabó Lajos az
Erzsébeteket, s ezek legelsejét Magyarország ki-

rálányját éltette, Szabó László pedig a közz-
vacsona házias elkészítésével fáradozó gazdasszo-
nyoknak mondott köszönetet.

A polgári olvasókör átirata folytán a tanács
megbízta városunk polgármesterét, hogy a tevén-
ységükrõl ismeretes férfiakat értekezletre hívja
össze, az ünneplés mikéntjének megbeszélése
céljából.

Az értekezlet tegnap délután tartott meg
a városháza tanácstermében, mely értekezleten
eszmecsere indult meg az ünneplés módozatai
felett. Az eszmecsereben résztvettek Török János,
és Nagy Ferenc s elhatározott, hogy az ünne-
pély a városi tanács vezetése mellett, a helybeli
két közzmûvelõdési egyesület: a kaszinó és pol-
gári olvasókör bevonásával fog megtartatni, azon-
ban a városi pénztár megterhelhetése nélkül és
a tanács, a kaszinó és a polgári olvasókör kül-
dõtteibõl alakult bizottság fogja az ünneplés pro-
gramját részleteiben megállapítani. Hihetõleg
csatlakozni fog a helybeli fõgymnasium is az
együttös ünnepléshez, hogy az minél nagyobb-
szabású legyen.

Részünkrõl csak helyeselhetjük, hogy a vá-
rosi hatóság állt az ünneplés rendezésének az
élére — nem ugyan azért, mert minálunk már
szokásá vált a kezdeményezést és vezetését a ha-
tóságtól várni — hanem épen azért, mert az ün-
nepelt koszorus költõ városunk diszpolgára lévén,
a jubilaris ünneplés rendezésére a városi tanács-
ot a legfõbb faktornak tekintjük.

Az ünneplés rendezés eszméjének elõhar-
czosai voltunk s így csak örömlünknek adhatunk
kifejezést a fölött, hogy az elhittett mag termõ
talajra talált; mi a magunk részérõl minden
igyekezetünkkel azon iparkodtunk lenni, hogy a
mag terebélyes fává nõje ki magát és Rimaszom-
bat városa a nagy költõhöz méltó ünnepet üljön.

E helyütt megemlítjük, hogy városunk ta-
nácsa a költõ iránt érzett hazafias jóindulata és
áldozatkészségének kifolyásaként megrendelte Jó-
kai Mór összes mûveinek diszkiadását egy pél-
dányban, 200 frt értékben.

A helybeli kaszinó választmánya pedig ma
délután fog ülést tartani, hogy határozhasson a
rendezõ-bizottságba kiküldendõ tagok megválasz-
tása tárgyában, valamint, hogy javaslatot ter-
jeszzen egy ad hoc közzgyûlés elé, a diszmû meg-
rendelése iránt.

A murányvölgyi vasut megnyitása.

1893. november 21.

Felhõs az égbolt, ködben a hegycsucok,
nedves, õszi regg, s a szemekben mégis a lelke-
sedés tüze, az arczokon mégis a tökéletes meg-
elégedettség jótékony derüje. Ime, ez ellentéteket
lehetett konstataálni a pelsüci indóház perron-
ján november 21-én, azon a napon, mely hosz-
szas fáradozást, lankadást nem ismerõ buzga-
lom, áldozatot nem ismerõ adakozás eredményét
volt hivatva betetõzni, s az érdemet megko-
szoruzni.

Hogy mit jelent egy vidékre nézve egy
vasutvonal megnyitása, üzembevétele, azt e he-
lyen és jelenben fejtegetni feleslegesnek tartjuk;
a murányvölgyi vasut s e lap között, nem is oly
jelentéktelen connexiója van, mert hisz az eszme
megszületésétõl igévé váltáig lapunk szerény mû-
ködésének összes fegyvereivel küzdött a vasut
létrejöttének érdekében, közölvén annak nélkül-
lõzhellen, üdvõs volta mellett a cikknek egész

sorozatát. E körülmény felment attól, hogy ismét-
telen oly irányu reflexiókba bocsátkozunk, de
viszont épen e körülmény batorít fel arra, hogy
a megnyitás ünnepeiről nem mit idegen, de
mint családtag számoljunk be olvasóinknak ki-
küldött tudósítónk útján:

Ünnepe volt 1893. november 21-ik napja
a murányvölgynek, ünnepe volt egész Gömör-
megyének, azzá tette maga a vasut megnyitása-
nak ténye, azzá a megjelent közönség intelli-
genciája s az érdekelt városok és községek lel-
kesedettsége.

A reggel 8 óra 20 perczkor Dobsina felől
érkező rendes vonat is jelentékeny kontingensét
hozta Pelsőczre az érdeklődőknek, a hivatalos
személyek azonban a pár perczes későbbben
berobogott külön vonattal jöttek, melynek meg-
érkezése után az indóház perronján a legillustre-
sebb társaság volt egybegyűlve. A közlekedés-
ügyi miniszteriumot Papp Árpád miniszteri
titkár képviselte, városunk szülötte, kit a me-
gyéhez s Rimaszombathoz az ifjú évek kedves
emlékei fűznek; az államvasutak, a helyi érdekű
vasutak, posta- és táviratigazgatóságok részéről
jelen voltak: Vécsey Lajos főfelügyelő, Hu-
ber János, Weber Antal felügyelők, Csá-
tary Lajos egészségügyi felügyelő; az üzletve-
zetőség részéről Görgey László, Gianonni
József, Stankóczy Mihály; a forgalmi fő-
nökség részéről Bach János forgalmi főnök,
Bartos Lajos, Czillinger Ferencz, s azon-
kívül Havassy Ignác és Hoitsy Gedeon fő-
mérnökök, kik a külön vonatot vezették. Megyénk
kitünőségei közül a perronon voltak: Hámos
László főispán, Bornemisza László alispán,
Lukács Géza tb. főjegyző, Máriaassy Barna,
Kuna Aurél, Szontagh Zoltán, Kubinyi
Andor főszolgabírók, Kubinyi Géza, Szent-
iványi Árpád, Putnoky Mór orsz. képviselők,
továbbá: Fáy Barna, Marton János, Há-
mos Aladár, Repeckzy Andor, Chiszar
László, Rásztóczy Pál, Fridrich Vil-
mos, valamint Jurasko Jakab főmérnök, Fi-
scher Károly mérnök, s igen sok Pelsőcz s
ennek környékéről, s a »Gömör«, »Gömör-Kis-
hont« s a »Rozsnyói Híradó« tudósítói.

Kévessel 9 óra előtt megalakult a bizottság,
melynek az állam kiküldöttéi, s a törvény-
hatóság megbízottjaiból álló tagjai a váróterem-
ben összegyűlve, megkezdték a jegyzőkönyv
felvételét s egyidejűleg Papp Árpád üdvözlővén-
üket, a mútanrendőri bejárást megnyitottnak je-
lette ki. Ugy a bizottság, mint a többi érdeklő-
dők erre beszálltak a külön vonatra, melynek
egyik kocsiában élőkélő női közönség foglalt
helyet, köztük főispánunk neje Hámos Lászlóné,
Kubinyi Gézáné leányával Szerénával, Marton
Jánosné stb.

A harmadik eszengetés után a visszamara-
dottak éljenzései között, megindult a két moz-
donyu külön vonat, hogy megtegye az első utat
Pelsőcz és Murány között.

Pelsőcz—Gicze—Licze.

A vasutat felépítő vállalkozók, a Mandl,
Hoffmann és Quittner czég tagjai előzékenységéből
az arra reflektálók részére első minőségű
Martell-féle cognac állott rendelkezésre, mely a
nedves hideg ellen a legkitünőbb gyógyszereknek
bizonyult. A vonat lassu komolysággal kanyarod-
ott ki a pályaudvar vágányai közül, maga mel-
lett hagyva el jobbról a csetnekvölgyi, s illetve
Pelsőcz-nagyszalabosi keskeny vágányú vasut lécz-
vázat, mely arról tanuskodik, hogy e vonal épít-
kezése is gyorsan halad. Az emelkedés Pelsőcz-
tól majdnem hihetetlen s egy hegyi pálya hatá-
sát teszi a szemelőre. A Sajón átvezetők remek-
művű vashid megtekintése állította meg utjában
először a különvonatot, melyről a bizottság tag-
jai leszállva, a legnagyobb meglepedésüknek ad-
tak kifejezést a látottak fölé. Innen 17^{1/2} emel-
kedéssel megy a pálya fölfelé, mindenütt egy
óriási sziklahegy tövében, melynek 1 méter 37
centiméter széles sziklájába e szavak vannak
messzelátható betűkkel bevésve:

»E VASÚT ÉPÜLT 1893-BAN ALKOTÓJA KUBINYI GÉZA ORSZÁGGYÜLÉSI KÉPVISELŐ.

Évek tünnek el a mulandóság tengerébe,
egyik esemény elmosza a másik emlékét, de e
kőlap daczolni fog az idővel s nagyon sokáig
fogja hirdetni érdemeit Kubinyi Gézának, ki e
vasut létesítésével egy egész vidéket köteiezett
örök hálára. Az emlékkő a vonat elhaladásakor
még nem volt teljesen megfosztva takaró leplei-
től, azok azonban, kiknek figyelme fel volt hiva-
ra, igen jól megsejmelhették.

A Sajó völgye mindjobban alattunk marad
s mi kapaszkodunk óriásnak mondható emelke-
désrel, hidakat, vakmerő viaduktot szelve ke-
resztül; a Celluliod-gyár magas kéménye is alat-
tunk van, melyet a vasut építése alkalmával
eszközölt dinamit robbantások állandó rezgésé-
ben tartottak. Jobbról meredek sziklafal, balról
aszédító mélység, mely alatt s mely fölött bizo-

san halad vágányain vonatunk, elérve Horkát,
melynek — mélyen alattunk lévén — majdnem
minden udvarára belátni. Mielőtt azonban az
1-ső számú órházat elérné, a horkai »Veres«-féle
átvágáson szalad keresztül, melyből oly renge-
teg földmennyiség került ki, hogy az építkezés-
nél csak igen kevés rószat tudtak felhasználni,
nagy része a vonat körül van és marad fel-
halmozva.

Az 1-ső számú órházat a bizottság tüzetesen
megszemlélte s tette ezt különösen azon okból,
mivel Horka község már kérvényezett az iránt,
mikép az órház megállóhely jellegét nyerje el.
A kielégítő szemle után a vonat majdnem hihe-
tetlen kanyarulatokban szeli át az özörényi fen-
síkot, mely a mellett, hogy a horkai booskoros
nemesség legjobb termő talaja, még egy termé-
zeti rendkívüliséggel is dicsekszik. A fensíkon
ugyanis egy hatalmas, a törvényhatóság által
épített s a törvényhatóság útját átvezető nagy
kőhid van, mely alatt vízfolyásnak száraz időben
nyoma sincs. Ugyde, midőn hatalmas esőzések
árasztják el az özörényi fensíkot, a lehulló víz-
tömeg mint egy áradat vonul a hid alatt s el-
tűnik 2 óriási medenczébe s magának a hegy
méhében utat keresve, Pelsőcz és Horka között
buggyan ki ismét, többnyire ismét mint áradat,
gyakran azonban időszaki forrás alakjában.

A vonat keresztül szelve az özörényi fen-
síkot, szerfölött nagy, 17 fokos eséssel folytatja
útját Liczél, melyet a fensíkről leereszkedőben
a nagy, 200 méternyi sugaras kanyarulatok foly-
tán az ember a kocsinak hol egyik, hol másik
ablakából lát, míg aztán a völgybe érve elmar-
ad hátunk mögött. A 3. számú órházban trikolor
lengett, baktere, tehát egyedüli parancsnoka és
személyzete, az előbbieknél még büszkébben fe-
szítette ki mellét; hogyné, mikor neki kutja is
van, mivel sem az 1., sem a 2-ik számú órház
nem dicsekedhetik. Bármily mélyre furtak is
légyen a vasut építői, az özörényi fensíkon nem
kaptak vizet, csak itt alant a völgyben. Csatary
Lajos, a magyar államvasutak fő-őrvoosa meg-
kóstolta, nagyon különös arczot csinált hozzá,
mindamellét mikor meginterviewoltam, oda nyil-
latkozott, hogy kitünő minőségű, mit, hogy meg-
kóstolnom ne kelljen, inkább elhittem neki.

Gicze a vasutépítésénél meglehetősen szűk-
keblű volt, ellentétben Liczével és mégis tetemes
előnyökhöz jutott, a mennyiben az indóház köz-
vetlenül a község alatt van. Ezt bizonyára meg-
szivelték a giczeiek s némileg jóvá teendő, szép
fogadtatást rendeztek az első vonatnak.

A esinosan feldisznított perronon ott voltak
csoportosan, rendben az ünnepi ruhába öltözött
iskolás gyermekek tanítójuk vezetésével, ott
volt a falu apraja-nagyja s rengeteg éljen fo-
gadta a berobogó vonatot, melyről midőn a bi-
zottság leszállott, előlépett Kovács Frigyes giczei
ev. ref. lelkes s tartott egy magvas, lendület-
teljes, költői szépségekben gazdag üdvözlő be-
szédet. A szónok mellett állott Márkus Jolán
kisasszony, kezében gyönyörű borostyánkőszor-
val, melynek fehér szalagján arany betűvel ez
volt olvasható: »A giczei nők.« A szónok
beszéde folyamán kijelenté, hogy az elismerés
fonta a koszorut azért, hogy abból virágokat
nyujtson az érdem csekély viszonzásául. Virágot
nyujt belőle a kerület volt országgyűlési képv-
viselőjének, Hámos Lászlónak, ki jelenben a
megye szeretve tisztelt főispánja s ki első meg-
pendítője volt a vasut eszméjének. Virágot nyujt
Kubinyi Gézának, a jelenlegi országgyűlési képv-
viselőnek, ki a vasutat megteremtette s ez által
egy egész vidék jövője lón és végül virágot
nyujt a műszaki kivitel embereinek és minden
hozzájárulónak.

A hatalmas éljenzéssel kísért beszédre Papp
Árpád válaszként, meleg szavakban köszönte meg
a szives fogadtatást, mire Márkus Jolán kis-
asszony átnyujtotta neki a valóban szép koszorut,
melyet a vonat azon kocsijára akasztottak, hol
főispánunk s Kubinyi Géza ültek családjaikkal.

A szívélyesség gyakorlati oldalról is nyil-
vánult, a mennyiben az »Isten hozott« felirattal
s fenyő lombokkal díszített nyári váróterem asz-
talan a kívánatos szeszemtek sokfélesége s
izletes pogácsa volt felhalmozva, gyors fogyasz-
tókra talált.

Gicze—Jolsva.

Hús őszi eső permetezése mellett ültünk
vonatra, hogy folytassuk utunkat a regényes,
festői, szépségekben gazdag Murányvölgyben
Jolsva felé. A völgy még széles, legelőin juhok,
szarvasmarhák nyájai keresik a késői őszt foly-
tán már csak sovány táplálékukat, két oldalról
azonban zordan emelkednek a zöld lombdíszüket
vesztett hegyek, s előttünk csillog hóborította
orma a »kaka nak«. A pálya folyton nyujt szem-
lélni valót, s a szűkülő völgy, szikla bércek,
csermelyek folyton gyönyörködtenek.

Éljen riadás szakitja azonban meg a vonat
egyhangu dübörgését, büszkén leng a légben a
nemzeti trikolor, s a »Rákóczy« riadó hangjai
mellett gyönyörű diadalven át berobogott Jols-

vára. Minő káprázatos kép! A perronon van
Jolsva egész értelmisége, egész lakossága: ker-
tések, házfódelek, veszteglő teherkocsik mind
telvők örömtől sngárhozó, éljenző, lelkesedő közön-
séggel, a túzóltók által vont kordonon belül
Jolsva város polgármestere Bazilidesz Gusztáv,
s körülötte a város szépei, kezükben fenyőlom-
bokból készült, rózsákkal tarkított koszoruk.

Csak az őszinte lelkesedés sugallhat oly
lelkes beszédet, mint a minővel fogadta a pol-
gármester a bizottságot s melyet alább közlünk.

»Ngos miniszteri titkár ur! Mélyen tisztelt
közönség! Ünnepet, nagy, magasztos, fenséges
ünnepet ül ma Jolsva város, Murány völgye és
a vármegye közönsége. Ezen korszakot alkotó
nevezetes ünnepnap örökké emlékezetes marad
városunk és Murány völgye történetében és a
hálaérzetnek elenyészhetetlen betűivel, melyek
vasba vagy kőbe vésetteknek is maradándók-
bak, lesz e nevezetes napnak emléke vése a
Sajó partjától fel egész a Murány vára aljáig
lakó ezrek későbbi nemzedékének is szíveibe.
Mert a mai nap ezen város és egész Murány
völgye által remélt jobb és szebb jövője a ke-
reskedelem, ipar és mezőgazdaság felvirágzása
— hogy úgy mondjam — boldogulásának pír-
kadó, derengő hajnala. E napon valóult meg és
vált tényré a Murányvölgy, különösen a két
város ezrei által annyira óhajtott s várva-várt
»murányvölgyi helyi érdekű vasut« eszméje; a
mennyiben ezen vasutvonal, a mútanrendőri be-
járás eszközlése mellett, ünnepélyesen megnyit-
tatván, a közforgalomnak, a közönség haszná-
latának ma adatik által. És én áldom a sorsot,
áldom az isteni gondviselést, hogy szülőváro-
som élére állított, mert ezen város minden ne-
mes és jó iránt érzékkel bíró, józanon gondol-
kodó, intelligens és hazafias közönsége volt az
első, mely ezen vasutvonal eszméjét egyhangu
határozatával lelkesedéssel magáévá tette és a
hozzájárulást — erejét felülmuló anyagi áldo-
zat árán — örömmel megszavazta. E városból
indult ki ezen vasutvonal létesítése iránt a moz-
galom, itt jött létre s alakult meg az érdekelt-
ség, mely itt tartotta összes értekezleteit s ül-
éseit a vasuti nagy mester, nagyságos Kubinyi
Géza országgyűlési képviselő bölcs, tapintatos
és erélyes vezetése, elnöklete alatt. E város is,
mint a többi érdekelt tényezők, Fülöp-Száz-
Coburg-Góthai herczeg Ó királyi Fensége mu-
rányvári uradalma, a Heinzelmann-féle chis-
nyóvízi vasgyár, a Heintzmann-féle chis-
nyóvízi vasgyár, Nagy-Róczy város és rima-
murány-salgó-tarjáni vasmű-egyesület egy sze-
rény alkatrészét képezte azon nagy gépek,
melyet ő, mint vezető mesteri, büvészi s lehet
mondani: alkotó vaskarjaival oly sikerteljes és
fényes eredménnyel kormányzott. De bármily
életrevalók voltak ama tényezők s bármily em-
berfeletti erőt, munkásságot, lankadatlan szor-
galmat és erélyt fejtett is ki, a magas kormány
jóakaratu s jóindulatu atyáskodó segélye és tá-
mogatása nélkül bizonyára a mythos szerinti
ziziphroi eredménytelen munkát teljesít és vé-
gez vala és én végtelenül szerencsésnek s bold-
ognak vallom magam, hogy nekem jutott ezen
kitüntető szerep osztályrésztül a magas kormány
és a kereskedelm miniszter ur ó exceleitája
mélyen tisztelt képviselőjét s kiküldöttjét, a
nagyságos miniszteri titkár urat, igen tisztelt
kíséretével együtt a murányvölgyi helyi érdekű
vasut megnyitási ünnepele alkalmával itt a
jolsvai pályaudvarban tiszteletteljesen üdvö-
zölhetni. Üdvözlöm nagyságodat s a magas
kormány, magyar állam mélyen tisztelt küldöt-
teit hálattel szívvel, örömmel és lelkesedéssel,
üdvözlöm nem csak szülővárosom hálás szívű
közönsége képviseletében, hanem az összes ér-
dekeltség, az egész Murányvölgy hálás lakosai
nevében, kiknek mindannyinak hálás köszö-
nét tolmácsolom a magas kormány atyáskodó
kegyes segélye és támogatásáért. S midőn szí-
vem mélyéből óhajtom, hogy mindazon remé-
nyek, melyek ezen vasutvonalhoz, mint váro-
saink s Murány völgye boldogulásának kutfér-
rása s alapjához fűzvék, minél előbb és minél
nagyobb mérvben teljesüljenek, arra kérem az
isteni gondviselést, hogy nagyságodat, a keres-
kedelmi miniszter ur ó nagyméltóságát és az
egész magas magyar kormányt szeretett hazánk
javára, boldogítására és nemzetünk örömére so-
káiág éltesse!

Az éljenvihartól kísért beszédre Papp
Árpád válaszként, s őszinte szavakban köszönte
mog a lelkes fogadtatást, melynek végeztével
előléptek a hölgyek, névszerint: Bazilidesz Ma-
nya, Hoffmann Jolán, Vjetórisz Etelka, Mesko
Iren, Jurin Jenny, Holéczy Iren, Holéczy Etelka,
Pour Erzs, Szikora Piroška, Birnstingel Korné-
lia, Urbán Aranka, Muránszky Ida, Farkas Ilma,
Kajaba Ilona, Dusza Erzs a megkoszorúzták a
külön vonat mozdonyát.

A váróteremk s az egész berendezés meg-
tekintése után a vendögek s Jolsva értelmisége

Színházi szemle.

A lefolyt héten változatos programmal szerelt szórakozást a közönségnek színtársulatunk. Jobban mondva azonban szerzett volna, ha a nagyközönség nem mutatott volna legnagyobb mérvű részvétlenséget. Elszomorított, hogy a terem mennyre kong egy idő óta. Mi újból kérjük a nagyközönséget, ne engedje szegény színészeket, kik bizalommal jöttek hozzánk, elpusztulni az anyagi nehézségek küzdelmében.

A jövő héten lejár az első bérlet, s úgy halljuk, hogy még egy fél bérletet szándékoznak nyitni. Ez alkalommal szolgálhat, hogy támogatásban részesítsék a színészetet azok is, kik eddig azt nem tették. Hiszen színészeink mindent elkövetnek, hogy szórakozást szerezzenek, hát tegye meg a nagyközönség is azt, a mivel hazafiságának, a nemzeti ügynek tartozik. A magyar színészet a magyar kultúrának mindenkorra egy hatalmas eszköze marad, és legyünk a magyarság ügyének nemcsak szóval, de tettel is támogatói. Hogyan számítsunk arra, hogy a színészet idegen nemzeti célok közt is fölsülte tanyáját, ha a magyarság közt nem nyer annyi erőt, hogy ott a kockázatot elviselje?!

A programm eléggé változatos és vonzó, hogy minden izlést kielégítsen. Színré kerülnék operettek, vígjátékok, boházatok s komoly színművek. Kiki megtalálhatja a neki legjobban tetszőt.

Az elmúlt szombaton a »Czigánybáró« került színre. Egy nagy magyar író, ép a jelenleg jubilált Jókai és Strausz szelleme és genieje párosul a darabban. Egy magyar ember, aki az ambíciót kereste, hogy a németeknek szerezzon örömet, s művének színrehozatalát németül megengedje, s egy német zeneszerző, aki magyar zenét igyekszik megteremteni. Ez is eléggé eredeti. A darab különben azon időből származik, midőn Jókai annyi keserűségére a magyarságnak, felállította a tágabb és szűkebb haza teóriáját. A darab előadása különben jól sikerült. Perczel asszony valóban tündökölt Szaffi szerepében. Perczel asszony a cigányleány természetes háját, szerelmét és szenvedélyét nagyon kifejezőteljesen juttatta érvényre. Azonkívül oly pompásan énekel, min eddig soha. Dulich M. mint Arzena »Izéljével« nyert sok tapsot. »Izélje« valóban elragadó volt. Sikerült Czippa volt Szilágyi Berta. Lorándy mint Barinkay simpatikus megjelenés volt s szépen énekelte részleteit. Polgár Béla mint Zsupán ismét sok kacaját idézett elő, bár jobb szeretők volna, ha kissé soványabb maszkál jelenik meg. Kiss sneidig huszár volt s így ő és Batosy a biztos szerepében hozzájárultak az est sikeréhez. Az előadás alatt volt egy kis hazafias tüntetés is, midőn a veszélyben forgó haza részére Kiss toborzott katonákat a nemzeti zászló alá.

Vasárnap az »Ingenyelők« kerültek színre. Az est hősei Batosyné és Lorándy voltak. Az előbbi komoly szerepeivel és az utóbbi a nyegleségnek pompás megtestesítésével. Polgár kitünő nyársolgár volt ki az általa bemutatott alak minden gyengeségét ügyesen hozta színre. Kiss és Perczel Mari mint szerelmes párok évődésükkel többször arattak tapsot.

Hétfőn a »Próbaházasság«-ot adták már harmadszor. Homokay Gabriella mutatta be magát mint új tag. A művészno temperamentumos előadással, élénk kifejezőteljes játékkal, erővel és élettelt játsza szerepét.

Kedden: »Tyukody Lőrincz családja Budapest« lett bemutatva. Aféle boházot ez, a melyen inkább kacagni, mint kritikát gyakorolni lehet. A darab gyenge, de a szereplők a komikus alakokat életteltjesen mutatják be és jókat nevetünk s ezzel leszámoltunk.

Szerdán Csiky Gergely »Örök törvény«-e került színre. Valóban hálásak vagyunk az igazgató urnak, hogy ezt a hatásos, mély és igaz értelmű darabot bemutatva s komoly műélvezetet szerzett vele. Homokay Gabriella ez estén mutatta be igazán tehetségét. És mi örömmel konstatáljuk, hogy a tragikai erő nem kis mértékével rendelkezik a művésznő. Előadásával urala a helyzetet és csak Batosyné multa felül, ki a szerető és gyermekétől elszakított anyát mesterien adta s becsületére vált volna játékaival akármelyik nagyobb színpadnak is. Batosyné különben előkelő finom játékaival elejétől fogva a közönség kedvence. Batosy is sok tragikai erőt fejtett ki sötét világnézetével. Kiss is meglepett bennünket komoly szerepének helyes felfogásával. Lorándy az egyszer nem mozoghatott igazi szerepkörében. K. Pálffy mint Mányi a nyegleség kifejezője volt. Örömmel konstatáljuk, hogy napról-napra halad s ezért a szerepért is sok tapsot aratott.

Csütörtökön »Nánit« adták. Blahánának íródott ez a darab, hogy a ki a magyar menyekért és paraszleányt oly mesterien tudja alakítani, annak alkalmat adjanak magát mint német leányt is bemutatni. Ép azért a műnek irodalmi becsé igen silány. Perczel Mari asszony hájos és ügyes sváb leány volt. Polgár és Kiss Pálffy pedig mint sváb atyafiak tartották örökös nevetésben a közönséget. Kiss olyan jól festett mint baka, hogy ilyen snaidig és jó maszkkal őt még nem is láttuk. Batosy pedig Bukovay Abszentiust valóságga élővé tette.

Színházi játérend. A jövő hét folyamán következő darabok kerülnek előadásra: hétfőn, folyó hó 27-én, félhályarakkal »Falu rozsza«, kedden, 28-án »Iskarioth«, szerdán, 29-én »Bőregér« csütörtökön, 30-án »Apósok« pénteken, december 1-én »Dolovai nábob leánya«, szombaton, 2-án »Kornevilli harangok«, vasárnap, 3-án »Nótárius« helybéli szerző műve.

H I R E K.

— **Rimaszombat és vidéke jótékony négyesülete** gyűlését tartott folyó hó 25-én este. Jelen voltak: Kern Adolfné igazgató, Molnár Józsefné alelnök, Raisz Marikovszky Emma, Marikovszky Istvánné s még többen a választmányi tagok közül, továbbá Baksay István titkár, Szeless Ödön jegyző. Az érdeklődés tárgya egy estély rendezése volt. Az egyesület prestigioje s az a népszerűség, a melylyel az egyesület mulatságai mindig bírtak, a mult évben elért siker megkivánják, hogy az egyesület egy estélyt rendezzen a jótékonyaság zászlója alatt az idén is. Ez volt az általános jelszó. Vélemények megnyilatkoztak több irányban is. Szóba jött jelmez, álarcos és tombola-estély. Végre a tombola-estély megtartása határozottat el február hó 3-ik estéjére. Együttal megtették a lépések a hölgy és férfi rendező-bizottság megalakítására. Az érdeklődés a tervezett multság iránt már is sokoldalú s a tombola új rendszer mellett lesz rendezve, hogy t. i. a játék rövid és érdekfeszítő lesz. Azonkívül meglepő és tréfas dolgok is fognak kisorsoltatni, melyek sok juxot és hecczet fognak szerezni. A hölgyrendező-bizottság élén Molnár Józsefné és Kern Adolfné ur-hölgyek állanak. A legelőkelőbb városi és megyei közönség fogja őket környezni mint bizottsági tagok, kiknek neve és egyénisége a multság sikerére már is biztosíték.

— **Hymen.** Buzágh István derencsényi ev. lelkész november 16-án vezette oltárhoz Derencsényben Kollár Gizellát, özv. Kollár Jánosné kedves és szeretetreméltó leányát. Az esketési szertartást Bence Samu sajtó-gömöri polgári iskolai igazgató, a végény közeli rokona véggezte. A menyegző a legszűkebb családi körben tartott meg. Tartós és zavartalan boldogság kísérje frigyüket.

— **Közgyűlés.** A gömörmezei atletikai klub december 2-án délután 2 órakor tartja alakuló közgyűlését a városi ház tanácstermében. A megbeszerte érdeklődést kellett klub közgyűlése előrelátólag népes leend. miután az egészséges eszme fölvetése általános viszhangra talált. Készséggel felajánljuk szolgálatainkat a klub érdekében s ép ezért a közgyűlés eredményéről is tüzetesen beszámolunk t. olvasóinknak.

— **Színházi hír.** Ertesüléseink szerint Paal Gyulának »A nótárius« című új népszínművéből tegnap, szombaton délelőtt tartották meg színészeink az első elméleti próbát. A főbb szerepek igen jó kezekbe jutottak. Karsai Mihály jómódú parasztagdát Batosy Endre fogja személyesíteni, Sári Szilágyi B., Laczit Kiss Nándor, Erzsit Szabó Mari, Barna Ivánt Pécsy, Jutkát Zádor Róza, Ferkót Lorándy, Mariskát L. Perczel Mari, Ludasi nótáriust Polgár Béla, Borcsát Homokay Gabriella. A darab hatásos jelenetekben igen gazdag, tárgya egészen új, mesés-zövése érdekes, a haligató figyelmét egészen leköti, a jellemek is bizos kezekkel vannak megrajzolva. Egyszóval színházlátogató közönségünk mához egy hétre élvezetes estének lesz osztályrészese, különösen ha derék színészeink is el fognak követni minden lehetőt arra nézve, hogy a darabot kerekded, összevágó előadásban hozzák színre.

— **Méhek helyett hizók.** Détér község egyik gazda emberének úgy ellopták 4 drb sertését, hogy a legszorgosabb kutatás daczára sem lehetett nyomukra akadni. Ezzel egyidejűleg azonban egy másik gazdának néhány kas méhét tulajdonították el, mely ténykedés gyanuja egyesenes Miske Jánosra irányult, kiről mindenki tudta, hogy szereti a mézet. Nosza meglepték a passiónátus méhészt, és méhkeresés közben reakadtak a . . . négy darab hizóra. Tartozunk különben a történeti hűségnek azzal, hogy a méheket is Miske János portáján találták meg, ki immáron keserűséggel elmélkedik a méz édessége fölött.

— **Bucsuó.** Feledről történt eljövetelem alkalmából hivatalos teendőm akadályozván, számos ismerőseim s jóbarátaimtól nem vehettem személyesen bucsút. Fogadják tehát ez uton egy a magam, mint családom részéről leghálásabb köszönetünket a szeretet s barátság mindazon nyilvánlataiért, melylyel engem s családomat Feleden létünk alatt elhalmoztak, s kérem, hogy tartsanak meg bennünket továbbra is szives jóindulatukban. Hálás tisztelettel Nagyróczen, 1893 november 21-én G i n o v s z k y Lajos áll. főnök.

— **Az ebtartási szabályrendelet** következőleg módosított. Nagy- és kisközségekben: az I-ső osztályba sorozott ebek elseje után 50 kr., a továbbiakért darabonként 1 frt, a II-ik osztályba tartozó ebekért 1 frt, a III-ik osztályba tartozókért pedig 2 frt ebadó (díj) fizetendő évenként, míg a rendezett tanácsu városok belterületén, hol ház és nyájörző ebekre szükség nincs s ez okból ott az ebek az I-ső osztályba osztott komondor és kuvasz kutyák is a kedve-

lérből tartott ebek közé soroztatnak, s ekként rendezett tanácsu városokban csupán két osztály lesz megkülönböztetendő és pedig: 1. A vadászebek csoportja a fenti meghatározással 1 frt évi díj fizetés kötelezettségével; 2. A luxus ebért, mely csoportba minden egyéb eb tartozik és évi 2 frt ebadó alá esik. Vadászkyt általában csak oly egyén tarthat, ki vadászjeggyel van ellátva. Ha azonban valaki ezen általános rendelkezés ellenére, kedvtelésből mégis vadászebet óhajt tartani, tartozik ezen állapot után a luxusebekre megállapított ebdíj összegét befizetni.

— **Dinamit megyénkben.** Mi volt az indító oka, még a vizsgálat sem tudta kideríteni, mind a mellétt tény az, hogy Ziman Dániel kövii körjegyző ellen ismeretlen tettes dinamit merényletet követett el. A merényletnek szerencsére csak ablaküvegek estek áldozatul, a mennyeiben a szobában, melybe a föltényt bedobták, az alkalommal ki sem volt s a patron maga is gyöngébb volt, hogysem pusztításokat idézhetett volna elő. A jegyző s családja ilykép az jedség árán menekültek, például szolgálván azon rég óhajtott kívánság gyakorlati voltához, hogy a községi jegyzőket fel kellene menteni az adóvégrehajtás körüli teendőktől, mert alapos a föltevés, hogy többszörösen megexquált adózó volt s lehetett csak a tettes.

— **Murányban az emberölés és gyilkosság** napirenden van, s a hatóság alig tesz valamit a bűn megtorlására, a tettesek megbüntetésére nézve. 1892. május 31-én Hencs Jánost, tetőtől talpig becsületes embert, egy fiatal, nős suhancz, Benyo Márton megölte és még ma is szabadon jár. Martincok István (Piszdiák vrtych) eszmadia, 40 éves, igen gonosz, rossz erkölcsű, gyilkos, gyujtogató, sokszor volt bezárva, Murányt szept. 4-én gyujtotta fel, f. év november 11-én a nagy-rócei kir. járásbíróaság elfogatta, November 10-én éjjel áldott állapotban levő nejét borzasztó kínzással megölte. Murányt folytonos rétegésbe tartotta Gyorsabb és erélyesebb intézkedést kérünk.

— **Betörés.** Folyó hó 9-én éjjel Krajesik Kálmán kövecsesi lakos elzárt műhelyének ablakát valami élelmes tolvaj beütötte s az ablakon keresztül a szobába hatolt, honnan több ruháment elvitt. A gyanu Csolti Ferenc lénártfali illetőségű csavargóra irányul, mert ezt állítólag az nap látták a faluban, de eddig őt kézrekeríteni nem sikerült.

— **Tilos a dohányzás.** A kinek nincs jó dohányja, mert hiába, a financzolt trafik-dohány nem sokat ér. De hát mit tegyen a szegény ember, ha szeret pipázni, azután nincsen szüzdohánya? Ilyenkor úgy gondolja, hogy ha neki nincs, van másnak, például annak, a ki az államnak termeli a sok jó muskotályt. Épen ilyen állapotban volt Hajdu István putnoki lakos is, szeretett volna pipázni, de nem volt mit, a trafik drága is, rosz is. De ő azt is tudta, hogy van a Zsóri Barna dohánypajtájában elég, hát gondolta, majd szerez onnan. Folyó hó 12-én éjjel el is látogott a pajtához és onnan akart is hozni egy kis financzolatlant, de szerencsétlenségére tetten érték a kakastollasok és most a törvényszék előtt kell neki felelni tetteért.

Piaczi árak.

Rimaszombatban 1893. november 25-én tartott heti vásáron:

Tisztabuza forint 6.50—6.60, rozs 5.60—5.70, árpa 6.—6.10, zab 5.80—6.— kukorica 5.50—5.60, krumpli 1.25—1.40, bab ———— mmázánként. — Marhahús 52 kr, Borjúhús 52 kr. Sertésbűs 48 kr. kilogrammonként
A rkapitányi hivatal.

Rozsnyón 1893. évi november 25-én tartott heti vásáron:

Tisztabuza frt 6.10, rozs 4.70, árpa 4.10, zab 3.50 kukorica 5.10, bab 5.00, kása 9.20 hektoliterenként
Sulyán Sándor, rkapitány.

Hirdetmény.

A gömörmezei közkórház szolgálatra keres egy 25—35 év között levő egészséges férfi családét, ki magyarul beszél, írni, olvasni tud és jó erkölcsű. Évi bérét képezi: havonként utólagos részletekben fizetendő százhuszonzhat forint bér, százkét forint élelmezési pénz, ötven frt ruhapénz, összesen tehát kétszázhatvennyolcz forint készpénz, továbbá természetben egy szobából, közös konyha, kamara és padlából álló lakás, szabad fűtő és világító anyag. A szolgálatra vállalkozók a szolgálati kötelességeket és feltételeket a közkórház gondnokánál megtekintethetik s ugyanott írásban, vagy szóval december hó 15-ig jelentkezhettek.

Rimaszombat, 1893. november hó 24-én.

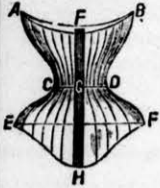
a vármegyei közkórház igazgatósága.

Mmes Keifel és Hirsch

francia meli- és válfűző-készítők
BUDAPEST,

IV. kerület Váci utca 19 szám.

Levélbeni megrendeléseknél kérjük egy jó álló ruhaderék után vett pontos, centiméterekben kitüntetett s minden levonás nélküli mértéket beküldeni.

- I. Egész bőség a mell és hát körül, a karok alatt véve, mint a és B.
- II. Egész bőség derékba (Taille) C. D.
- III. Egész csipőbőség E. F.
- IV. Elöl magassága derékig F. G.
- V. Hossza elől a fűzőnek F. H.

Angol szabás, a legkecsesebb formát adja a testnek, felül magas, derékon aól rövid, tehát kényelmes, megadja a testnek a kellő természetes gömbölydedséget.

Ára mértékre készítve 8 frt selyem szalaggal 10 frt

Lady-fűző

Több évi munkálkodásunkban tett tapasztalatok szerint javított, a finom izlésnek legjobban megfelelő saját eredeti szabásunk.

Saját készítményű fűzőkben minden mértékre nagy raktártartunk, és ezekből kiválasztás végett vidékre is küldünk.

Csakis valódi halcsonttal dolgozunk.
A mellfűzők ára 6., 8., 10 frt.
A rövidebbeknek (Ceintures) 5., 6.50.

Saját készítményű fűzőkből igen nagy raktárral rendelkezünk — Ugy javításra, mint tisztításra fűzőket elfogadjunk. — Kaphatók továbbá harisnyakötők, fűzővédők, phantasie kivitelben indiai crepből 5-6 frig. — Harisnyakötők 2 frtől 4 frt 50 krig.

Tömeges birtok-eladás.

A néhai Kerepessy István és Márton hagyatékához tartozó, Gömör-megyében fekvő.

Nagy-Csoltó község határában 280 kat, hold, 838 öl belsőség szántóföld, rét, erdő legelő és gazdasági épületek.

Kis-csoltói pusztá határában 46 kat hold, 1510 öl szántóföld és erdő.

Teresztenye pusztában 129 kat. hold 1100 öl erdő.

Lekenye község határában 198 kat hold, 1095 öl belsőség, szántóföld, rét, erdő, legelő, gazdasági épületek, zsellér-helyek és a lekenyei malom tiznegyvennyolczad része,

Hosszúszó község határában 199 kat. hold belsőség, szántóföld, rét, erdő, legelő és hat zsellérhely,

Horka község határában 9 kat. hold 384 öl szántóföld, erdő, legelő.

Pelsőcz-Ardó község határában 154 kat. hold, 1341 öl erdő, legelő.

Melléte község határában 23 kat. hold 1510 öl erdő.

Sajó-Gömör község határában 1 kat. hold rétből álló ingatlanok folyó 1893. évi december hó 17., 18. esetleg 19. napjain Tornallyán, a nagyvendéglő tennében.

A Borsodmegyében Sajókaza község határában fekvő 68 kat. hold, 1603 öl belsőség, szántóföld, rét, erdőből álló ingatlanok s épületek pedig 1893. évi december hó 20-ik napján Sajókazán, a község házában szabadkézből árverés útján elfognak adatni, mely határidőkre a venni szándékozók tisztelettel s azon megjegyzéssel hivatnak meg, hogy bővebb felvilágosítást alulírottaknál nyerhetnek.

Tornallyay Árpád Molnár József
tornallyai lakos, ügyvéd.
bíróilag kinev. zárgondnok rimaszombati és

Kovács Miklós

ügyvéd, tornallyai lakosok, mint az örökösök képviselői

Kossuth-utca 2-ik szám

alatti házban

egy lakosztály

azonnal kiadó.

Értekezhetni a tulajdonos

Samarjay Jánosnál.

Legjobb és legolesőbb bevásárlási forrás.

Van szerencsém a t. cz. vevőim s a nagyközönség szives tudomására hozni, miszerint közvetlen importált idei termésű **orosz karaván és chinai-tea**, szintugy **Jamaika és braziliai** rum hozatalaim kitünő és szakértelemmel válogatott minőségben megérkeztek és kérem a t. cz. vevőközönséget szükségletük beszerzésénél ezen kiváló minőségekre tekintettel lenni

Valódi francia és magyar cognac,

Scherry, Malaga s Szomorodni borek
fűszer, emevölgyi sajt, csemege csakis elismert első rangú czégekétől.

A közeledő karácsony és újév alkalmával értesitem a t. cz. nagyközönséget, miszerint játékarukból ugy az idén, valamint az előző években dusan felszerelt raktárt tartok, melyek a legválogatottabb izlést is kielégítik.

Különös figyelmébe ajánlom Bajorország, Nürnbergi játékaruimot, fiuknak és leányoknak, gyermekek és felnőttek részére, mindenféle társasjátékokat, bámulatos olesó árban, meggyőződés szerzése végett a nagyközönség szives és tömeges látogatását kérem.

A hangzatos és sokat ígéro hirdetések mellőzésevel csakis annak kijelentésére szoritkozom, miszerint czédom csekély haszon mellett nagy forgalmat elérni, s midőn még t. cz. vevőimnek az eddigi irántam tanúsított bizalomért legjobb köszönetemet fejezem ki, vagyok nagyrabecsülésem mellett

szokott tisztelettel

Rimaszombatban, Főter 5.

BRÓDY BERTALAN.

Bámulatos olesó árak.

Bámulatos olesó árak.

Legjobb és legolesőbb bevásárlási forrás.

REISZ JÓZSEF

férfi- és női divatáruhaza Rimaszombatban.

Az őszi- és téli idény beállával felhivom nagyrabecsült vevőimet és a nagyérdemű hölgyközönség becses figyelmét dus választékú árucikkeimre u. m.:

Női ruhakelmék, legujabb francia és cosmanosi mosó barchetok.

Kész női ruhák szövet vagy barchetból 3 frt és feljebb.

Kész női blouzok, legujabb divatu barchet, casan vagy szövetből 90 kr. és feljebb

Fiu, leány és gyermekruhák barchet, trikó vagy posztóból 70 krtól kezdve.

Női és leány muffok, boák, gallerok, ugyszintén sapkák, minden színben és formában

Női- és leány díszített és díszítetlen kalapjaimat, minden hozzávaló czikkel.

Nagy választékú férfi- és fiu kalapok,

sapkák, ingek, gallérok, zsebkendők vászon- és selyemből, bőr- és selyem- keztyűk

Különösen nagy választékban **férfi nyakkendők** 15 krtól.

Férfi és női Jäger-ingek, nadrágok, harisnyák

egyedüli főraktára,

Mindenféle galanterie és norinbergi czikkek, illatszerek, szappanok, továbbá pénz- és szivartárczák, sétabotok esernyők, albumok és dísztárgyak.

Különösen figyelmeztetem téli cipő nagy raktáromra. 1 pár magas női-posztó cipő 2 frt

Mindenféle comod- és gyermek-czipők.

Továbbá kész és megkezdett női kézimunkák minden hozzávaló czikkel.

A nagyérdemű közönség eddigi párfogását megköszönve, továbbra is iparkodni fogok, hogy szolid és pontos kiszolgálás által azt továbbra is kiérdemeljem.

a honvéd tisztikar, bevonultak a közeli fürdőhelyiség nagytermébe. s kezdetét vette a

villásreggeli.

Ugy ám, e néven szerepelt a programban, azon czélből, hogy tévedésbe ejtse a hiszékenyeket, tulajdonképen pedig lucullusi lakoma volt; mintha csak azt tűzte volna ki czélul a vendéglátó város, hogy lehetlenné tegye a rózei diszebed elfogyasztását Pompás bouillon, sütek, tészták, gyümölcs s a mi a fődolog kitűnő jó bor.

Nagyon természetes, hogy ily körülmények között egymást érték a szebbnél-szebb felköszöntők, melyek megnyitója

Vrbjár Péter jolsvai esperes-plebános volt, ki abból indulván ki, hogy jelenleg szerződéskötésről van szó, melynél ősi szokás szerint az áldomás ivásnak hiányoznia nem szabad, poharat emelte a közlekedési kormány jelenlevő képviselőjére Papp Árpádra; a beszédre

Papp Árpád nyomban válaszolt, s éltette Jolsva város vezérferfiát. Ez után ujjalag

Vrbjár Péter emelt poharat, s viharos éljenzéssel fogadott beszédben éltette megyénk fő- és alispánját. A meg-megújuló éljenzés elhangzattal általános figyelem közepette állott fel szózállással

Kubinyi Géza örsz. képviselő, s tartotta a következő szép beszédét: »Mélyen tisztelt hölgyeim és uraim! Általában véve helytelenítik ezt a kifejezést és ezen kifejezés alapját: »status in statu«. És mégis van kedves magyar hazánkban egy ilyen valóságos status in statu, mely csak akkor teljesíti és teljesítheti hiven feladatát, csak akkor felel meg a magára vállalt s vele kapcsolatos magasztos czélnek, ha a statusban status marad, s megőrzi teljesen a maga függetlenségét. Avagy nem status in statu-e Magyarország azon nagyszabású vállalata, melyet büszkén nevezünk ekkép: magyar királyi államvasutak? Vajjon van-e nemzet, melynek e téren külön alkotása, külön vagyona volna, s vajjon van-e vagyon egy nemzet kezében, mely állásosabban és termékenyebben működne, mint e vasút? Ismétlem, ezen status in statu a magyar államvasut, mely nemcsak a saját testét mozgatja, hanem azon vérrrel, mely ereiben csörgedez, táplálni képes azon kisebb közlekedési intézményeket is, melyet úgy neveznek, hogy: helyi érdekű vasutak. Ez a mi megnyitott vasutunk is oly kisebb közlekedési intézmény, mely csörgedező vére, e nagy, e kiváló intézményünkötli nyeri. E magyar államvasut igazgatóságára és annak igen tisztelt jelenlevő tagjaira emelem poharamat, s kívánom, hogy miként a magyar államvasutakat a gondviselés jogos és méltó büszkeségünkre nagyra fejlessze, úgy az élén álló tisztelt vezérferfiakat s köztük a körünkben megjelenteket is az Uristen sokáig éltesse.«

A beszédet elképzelhető lelkesedéssel fogadta a közönség, s az éljenzés lecsillapultával

Pódhradszky Endre Coburg hercegi igazgató üritett poharat a vállalkozók egészségéért, kik a lelkiismeretességel tartván egyedüli vezérként az építkezésnél, minta-vasutat létesítettek a murányvölgyön.

Lukács Géza tb. megyei főjegyző emelkedett ezután szózállásra s igen szépen átgondolt, szónoki lendülettel előadott beszédében méltatta a magyar királyi honvédséget, s arra, mint büszkeségünk alapja, reményeink zálogára, valamint a jolsvai s a reggelin testületileg résztvevő honvéd tisztikarra emelte poharat. Miután még

Papp László, a »Gömör« kiküldött tudósítója rövid felköszöntőben a reggelin jelen volt, valamint Jolsva város hölgyközönséget éltette; későre járván az idő, a társaság a legjobb kedélyhangulatban s a legszebb emlékektől eltelten ujjalag vasuttra ült, folytatandó a vonal hátralevő részének megtekintését.

Jolsva—Röze.

A vonat kerekének zakatolását többszörösen visszhangozták a mindkét oldalról közeledő hegyek, azonban alig szemléltük meg Jolsvának a vonatról valóban szép panorámáját, alig merültünk el a természet pazar szépségeinek nézésébe, taraczk-durrogások vernek fel szemlélődéseinkből, Chisnyó vízhez, a Heinzelmann család vasöntőde s vasolvasztójához érünk, hol munkáscsapat, asszonyok, gyermekek élén, »szerecsere fel« ismeretes bányász jelszóval kísért diadalív alatt Hauerák Adolf, a vasgyár főmérnöke fogadta ünnepi beszédével a bizottságot, elmondván, hogy mily jelentőséggel bír a vasgyárra nézve e vasutvonal megnyitása s üdvözölvén úgy az állam kiküldöttéit, mint a bizottság összes tagjait. A bizottság nevében Papp Árpád válaszolt, kívánván a gyártelep és ezzel az abban foglalkozást nyerő munkáscsapat felvirágzását.

Alig haladtuk el vonatunkkal a gyárat, ismét taraczkdurrogás, zászlódís, Rákóczi, — megérkezünk Nagy-Röze-re. A tágas pályaudvar zsu-

foltan megtelt ünneplő közönséggel, mely a kissé megkésett vonatot harsogó éljen riadással üdvözölte, melybe a taraczkok döréje sűrűn vegyült; a rövid tartózkodás perceit Stefancsok Károly polgármester üdvözlő beszéde és Papp Árpád válasza töltötte be, melyek elhangzattal otthagytuk a teljes zászlódíszat öltött várost, melynek jelentékeny szereplése csak későbbben vette kezdetét és folytattuk az utat a még hátralevő vonalrészen, hogy miharabb visszaérkezhessünk Nagy-Röze-re, e kedves kis városkába, mely mindnyájunk szívében oly felejthetlen emléket hagyott.

Nagy-Röze—Murány.

Hüesebb a levegő, a mint közeledik a vonat Murány sziklabérczeihez, de ez nem látszik meg az embereknek sem viselkedésén, sem arcán, mert hisz Murány-Hosszurét egy kis szegényes tót falucska, állomása, megállóhelye nincs, csak egy kis őrháza s ime mégis ünnepi ruhába öltözködött úgy a férfi, mint az asszonynépség, olyan szívből fakadó éljenzéssel zendítettek rá, hogy szinte jól esett rajta az idegenszerű kiejtés. Birájuk plane egy nagy nemzeti színű lobogót tartott jobbában s beszédrel is üdvözölte a bizottságot, melyre ujjalag felharsant az éljenzés. Csak pár perczet töltöttünk a kis őrháznál s innen folytonos emelkedéssel, hatalmas sziklabérczek között a Murány vize mellett haladtunk a végponthoz. Megkapó poezis rejlik e szóban: »Murány.« A dicső lovagkor hősei s hősnőivel megelevenedik emlékezetünkben, látni véljük a várvívó daliákat s a védőt, korának legszebb asszonyát, Szécsi Máriát. Ott áll meg vonatunk a vár tövében, éljen riadalom hangzik fel s midőn Pauk László, a Coburg hercegi erdő uralom pénztárnoka üdvözli a bizottságot, az erre válaszoló Papp Árpád gondolatai is a multban révedeznek.

A sorba felállított iskolás gyermekek kitűnő magyarsággal, minden idegenszerűség nélkül alkalmi dalokat énekelnek, egyikök talpraesett felköszöntőben élteti Kubinyi Gézát: társai háromszoros tust sivalkodnak rá és virágcsokrot nyújtanak át.

A fiatal generációt nem kell féltetni, az magyarrá nevededik, dicséret érte tanítómasterüknek, kinek barátságosan rázza meg jobbát főispánunk.

A mozdonyokat megfordították s mi kocsinkban elhelyezkedve bucsút intünk a Magyarosodás terére oly határozottan reá lépett Muránynak, kettőzött gyorsasággal egy negyed óra alatt beérünk Röze-re, hol az előzőkeny rendezőség figyelme folytán kellő számú fogatokon kiki előre jelzett lakására siet, megtenni készülődéseit az estevel reánk váró élvezetekhez. A bizottság a város házára vonult vissza tanácskozás és a jegyzőkönyv felvétele céljából, míg aztán esti fél 6 órakor mindnyájunkat összehozott a vállalkozó czég által rendezett

diszebed,

A legszebb közönség gyűlt össze a nagyvendéglő földszinti és emeleti éttermeiben; ott volt a vasutat bejárt bizottság, a külön vonaton jött hölgyek, a meghívott vendégek az egész megyéből, de különösen Röze és vidékéről. Mihalik Dezső és Szentmiklóssy Béla Perjessy Lászlóval egyetemben fáradhatlanul buzgólkodtak azon, hogy a vendégeknek lekeskéllyebbn kívánságaik is azonnal kielégítenek, s előzőkeny, lekötözö modorokkal nagyban hozzájárultak a diszebed sikeréhez. A menü természetesen hatalmas volt: Lever, Tok a la tartar, Fogas vajjal, Őz sült, Turós tészta Vese-és borjusült, Vajas tészta, Sajtok, Gardinetto, Szatmári fehér és vörös borok. Pezsgő, még pedig kitűnő Aubertin-féle.

Minden, de minden összhangzóan működött s hatott oda, hogy a hangulat mindvégig emelkedett és lelkes legyen, s így egész természetes, hogy sorozatát élveztük végig a szebbnél-szebb felköszöntőknek. A harmadik fogásnál poharat emelt

Kubinyi Géza, s megtartotta a következő, osztatlan figyelemmel kísért pohárköszöntőjét:

»Mélyen tisztelt társaság! A kereskedelmi kormány és annak jelenlevő képviselője, tisztelt barátom Papp Árpád urra a mai napon annyi üdvözlés és felköszöntő mondatott, hogy én részemről alig tudnék ahhoz még valamit hozzátenni. Nem is ez a czél készlet tehát a felszólalásra, hanem a hálázattól áthatott kebelnek liktetése adja kezembe a poharamat. Mert ifjú koromnak minden ábrándja, férfi koromnak minden működése oda irányult, hogy szeretett vármegyének hasznos polgárává tegyem magam s marandó emléket emeljek becsületes, buzgó munkálkodás által. Hogy e törekvés ténynyé vált, azt első sorban és mindenké fölött a magas kormány atyáskodó gondoskodásának köszönjük. Mert hiszen tény az, hogy Gömör megye igen ritkán kopogtatott idegen ajtókon segélyért és ha kopogtatott, tárt ajtóra és tárt szívre talált; a tárt ajtón bebocsáttattunk, a tárt szívből ké-

relmünk visszhangra talált. Ennek tanúsága a ma megszemlélt nagyszerű mű is, mely hivatva van e völgyet az anyagi és szellemi virágzás magas fokára emelni és azon nem csak megtartani, hanem folyton előbbre is vinni. Igenis, tisztelet társaság, a kereskedelmi miniszter ur — még a megboldogult — azt mondta: »Munkálkodjatok nyugadtan és biztosan, én segíteni foglak« és utóda ejlszó alatt segített bennünket! Szíven hajtok tehát fejét a magas kormány előtt és szívből emelek poharat annak itt jelenlevő képviselőjeért és kívánom, hogy őt, mint e vármegye szülöttét, nekem kedves barátomat, az Isten sokáig éltesse!«

Az éljenzaj lecsillapultával felemelkedett szózállásra:

Papp Árpád miniszteri kiküldött s az érzelem őszinte hangján mondott köszönetet a sokszoros megboldogultért, mely neki ez alkalomból osztályrésztül jutott. Elmondta, hogy mily nagy örömmel fogadta kiküldetését, mert hisz Gömör megyéhez a legkedvesebb emlékek fűzik, a kihez ő legközelebb áll, az egy felszabadított kereszttül vezette a megye közlekedés ügyeit. Gömör megye adott már a hazának nagy szónokokat, költőket, szobrászokat, de a ki egy oly vasutat, mint a murányvölgyi, létesíteni képes, abban összpontosul a szónok, költő, szobrász; élteti tehát mint ilyent Kubinyi Gézát.

A viharos éljenektől kísért beszéd után Csátárdy Lajos a m. államvasut Görvosa tartott egy igen sikerült tósztot, melyben éltette Nagy-röze város hazafias polgárságát s polgármesterét; ez utóbbit azért is, mert tekintettel volt a szónok egészségügyi szakmájára s ebből folyólag a város fürdőjében szállásolta el.

A beszéd után általános figyelem közepette emelt poharat megyénk alispánja:

Bornemisza László, s a nála megszólt szónoki lendülettel s hévvel tartotta következő magas szárnyalású, költői szépségekben gazdag felköszöntőjét:

»Igen tisztelt uram! Őszi ködbe borult a nap, mintha feltette volna halavány sugarát és meg akart volna bennünket kimélni attól, hogy mezaranyozza azzal Murány várának romjait, megkimélni azért, hogy a mai napon megújjon bennünkettől, hogy lelkeinkkel a multba visszapillantunk és meghalaványítsuk a mai nap fényét. Én azt hiszem, hogy igaz van annak a tudósnak, a kinek állítása szerint a nemzetek sorsát nem a véletlen vezérli, hanem egy véghetetlen hatalom, a melynek utai kifürkészhetetlenek. Ez az állítás minden nemzetre illik, azt minden nemzet történelme igazolja. De kétszeresen igazolja hazánk történelme, mert

... oly sok csapás után

Megfogyva bár, de törve nem — nem éne nemzet e hazán, ha nemzetünk sorsát nem egy magasabb hatalom intézné.

Nem véletlen körülmény, hogy egyik kor felváltja a másikat s egyik korról a másikra száll a multak emléke. Az eszmei magaslatról dicsőítve azon tetteket, melyeket a mult őrzött meg számunkra s visszatévedezve tekintetünkkel az elmúlt időkre, két eszme vonul el lelki szemeim előtt. Az egyik a tántorítatlan hűség az alkotmányhoz, a másik a hazaszeretet. Mióta magyar ember van a világon, ez a két eszme volt az ő szentírása, az ő tizparancsolata. Az eszmei magaslatról megittelt lovagkornak minden fegyvertényében és minden békés alkotásában e két vezéreszmét látjuk megtestesülni, e két eszmét, melyeket nem csak az anya örökít át csecsemő gyermekére, hanem maga a társadalom is lelkebe vé s a férfinak, hogy hű maradjon hozzá. Azonban egyik kor ellensége a másiknak. Ma oly tette-k korát éljük, melyben nem a férfierények, hanem a tudomány és haladás vezéreszméi szolgálnak vezerszövevényül. Ha tehát ma haladásról beszélünk, nem zárkozhattunk el a tudomány haladásától s ha nemzetünk jövőjét biztosítani akarjuk, egyuttal azon alkotásokat kell megszerezünk, melyeket a tudomány adott a nemzetnek, hogy magát nagygyá, hatalmussá fejlessze. Igaza volt a legnagyobb magyarnak, hogy nemzeti nagyság és szabadság anyagi jólét nélkül nem képzelhető. És hogy visszatérjek ünnepélyünkre, vajjon nem a haladás egy nagy alkotásának ünnepét üljük-e ma, mely hivatva van e szép völgy s a közvetve a vármegyének anyagi fejlődését teljesebben biztosítani. A midőn ez alkotás ünnepét üljük, az én kívánságom az, hogy a mig magyar földön egy talpalatnyi, a tudomány által meghódított tér marad, a hűség és tántoríthatlan ragaszkodás alkotmányunkhoz és a hazaszeretet kiirthatatlanul legyen bele oltva minden lakosa szívébe. Midőn e völgy minden lakosának egészségére, e szép vidék gyöngyei: a két rendezett tanácsú város jóléte és virágzására emelem poharamat: azt kívánom, hogy minden egyes polgára legyen mindenkoron hű és tántoríthatlan igaz hazafi s vezérelje e két

eszmé őket az egész életen át! Jolsva s Nagy-Rócze boldogságára, lakosságának tiszta magyar érzelmeire üritem poharamat!

Soká tartott, míg a következő szónok:

Stefancsok Károly polgármester az eljenzéstől szóhoz jutott. Lelkes szavakban üdvözölte s köszöntötte fel Hámos László főispánt s Bornemisza László alispánt, mely szónoklatra mindnyájunk hallgatag óhaját kielégítő szót emelt megénk szeretett főispánja:

Hámos László, s meleg szavakban köszöntö meg a figyelmet, melyet irányában tanúsítottak.

»Nem mulaszthatom el azonban — folytatá aztán — hogy midőn ezen vasut létesítése körül szerzett érdemeket magasztaljuk, a magam részéről ki ne emelni azokat is, kik jelentékeny anyagi áldozattal járultak e vasut létesítéséhez. Mint illet meg kell említenem első sorban is Coburg herczeg ő Fenségét s e vasut ügyében páratlan buzgalom kifejtett jogtanácsosát, Mihalik Dezsőt, másod sorban Heinzelmann Alfrédet és végül a két rendezett tanácsú várost, melyek nem kíméltek sem fáradságot, sem anyagi áldozatokat az eszme megtestesítésénél. Kívánom, hogy a nevezettek és a két város lakossága mindenkor a haza javára működhesenek s őket az Isten sokáig éltesse!»

Ezután Papp Árpád megénk hőlgyeit, majd Mihalik Dezső egy rendkívül szellemes, helyenként gunyoros beszédben a jelenlevő vendégeket köszöntötte fel. Marton János igen esinos beszédben a vallalkozókat éltette, kiknek nevében viszont Mandel Gyula Kubinyi Gezáért üritett poharat. Juszth Gyula rozsnói főgymnásiumi tanár Görgey Lászlót, a miskolczi üzletvezetés főnökét, Szentiványi Árpád Kubinyi Gézá s ez utóbbi Fáy Barnabást éltették. Nem lett volna hossza vége a főszóknak, a buzgó rendezőség azonban oda nyilatkozván, hogy ha kell, karhatalommal kényszeríti a közönséget a távozásra, mindnyáján felkerekedtünk, s a diszterembe vonulva, kezdetét vette a

műkedvelői előadás.

Hogy mily magas színvonalon áll a nagy-roczei műkedvelő társulat, arról csak az alkat-hat magának helyes képet, ki végig nézte ez estén a »Lumpáczius« előadását. Az a kerekdedség, színezés, praecizitás, összjáték, melyben gyönyörködni alkalmunk volt, nem akarta elhítenni velünk, hogy műkedvelőkkel állunk szemben. Valóban, a szereplők mindegyike megérdemli, hogy kalapot emeljünk előttük, a mit produkáltak, az nem volt dilettantizmus, hanem valóságos művészet.

Nagyban emelte a hatást a pompás terem, minő Rimaszombatan bizonyára örök időkre pium desiderium marad, a diszes közönség, remek színpad s hatásos díszletek. Föltétlen elismerés illeti egy a rendezőséget, mint a szereplőket, kik közül: Halassy Irén Fortuna istenaszonyt bájosan személyesítette, s Pitypalatyné szerepében is kiemelkedett. Reuss Vali Gyalu asztalos leányát meglepő routine-al és kedvesen játszotta meg. Stefancsok Adél (Kamilla), Gaján Irén (Laura), Lucze Rózsa (Kaptané), Papp Ella (Rózi s Gertrud) otthonosan mozgottak s szerepeiket kellőleg kidomborították. Szeceksai Vali, Máriányi Margit s Steglehner Margit pedig valóban ügyes s szemrevaló bormérő leányok voltak. A nevezettek, továbbá Erf Franka, Heinz Gizella, Mihalik Margit, Papszász Mariska, Kochen Olga, Máriányi Margit, Szeceksai Vali, Steglehner Margit, Bárdossy Eta, Gaján Irén, Stefancsok Adél, Csech Urban Adél, Lucze Rózsa, Pour Mariska, Papp Ella, Papp Zsella, Halasi Jolán, Marcell Margit, a tündérek szerepében elragadó bájos csoportozatot képeztek. A mi a férfiakat illeti, a palma első sorban a három vándorlegényt (Szénássy Béla, Nagy Lajos s Dedinszky Gyula) illeti, kik nehéz szerepüket virtuozitással játszották meg. Kötő volt Perjessy László s Lumpáczius szerepében, továbbá igen ügyesen játszott Szeceksay Antal (Gyalu) Mokok Károly (Zagyva s Vágó), Mihályik Mihály (pompás házaló), Bárdossy Pál (Rétes kocsmáros) is. A többi férfi szereplők jól egészítették ki az amsemblet s mindanyian megérdemlették a teljes meglegedett közönség lel-felhangzó tapsait, melyek egyformán szóltak egy a szereplőknek, mint a művezetőnek s rendezőségnek. A minden tekintetben, tehát anyagilag is kitünően sikerült előadás

tánczestély

követe, mely mindvégig a legfesztelenebb jó kedvvel folyt le, s egész reggeli 7 óráig tartott. A tánczestélyt véget értek a felejthetetlen ünnepek; a bizottság csak nagyon jelentéktelen hiányok pótlását tartotta szükségesnek, s ilykép a reade vonatkozlekedés e hó 22-én meg is indult, nagy öröme a murányvölgynek, mely szívélyessége, vendég szeretete s igaz magyarságának a megnyitás ünnepélyén oly sok jelét adta.

A helyi bizottság megalakulása a milleniumi kiállításra.

Folyó hó 20-ára hivta össze Bornemisza László alispán Radvány István kereskedelmi és iparkamarai elnök megkeresése folytán gyűlésre az érdekelteket, hogy a milleniumi helyi bizottság Rimaszombatot, Jolsva, Nagyrocze és vidékei részére megalakítsák.

Az érdekeltek szép számmal jelentek meg a város háza tanácstermében.

Bornemisza László alispán üdvözölvén a kamarai elnököt, sajnálatának ad kifejezést, hogy a kamarai átirat rimaszombati helyi bizottságot nevezvén meg, csakis rimaszombatiakat hívott meg az értekezletre. De az ügy hazafias voltát tekintve, meg van győződve, miszerint az értekezlet határozatait, de főkép választásait a távollevők is elfogják fogadni, s a megválasztottak kivétel nélkül a nyert tisztnek meg fognak felelni. Együttal kéri Radvány Istvánt, hogy az elnöki székét foglalja el s Szeless Ödönt, hogy a jegyzőkönyvet vezesse.

Radvány István üdvözli az egybegyűlteket, de különösen is Gömör megye jelenlevő alispánját és Rimaszombat város polgármesterét, kiknek a helyi bizottságban kiváló szerep fog jutni. Előadja ezután, hogy a kiállítási törvény értelmében a kamarai székhelyeken és területeken kerületi bizottságok alakítandók, ami megtörtént, egyes fontosabb helyeken pedig helyi bizottságok alakítandók, ez ejtendő meg Rimaszombatot, Jolsva, Nagyrocze és vidékére nézve is.

S hogy Gömör megye nem kapott külön kerületi bizottságot, ez nem mellőzés, hanem a törvény intézkedése, de egyébként is Borsod megye ipara emelkedésben, Gömöré hanyatló félben van. Szomorú azon tény, de való, s a kamara évről-évre kénytelen ezt a miniszteriumnak bejelenteni; e tény is hozzájárul, hogy Gömör megye külön kerületi bizottságot ne nyerjen.

Baksay Istvánt tájón érinti az utóbb hallott összehasonlítás, s megnyugszik e tényben, ugy véli azonban, hogy indokolásánál elég a törvény intézkedése.

Bornemisza László ugy véli, hogy ha volt is érzékenykedésnek megnyilatkozása, ez legkevésbé szolgálhat okul, hogy nemzeti hazafias ügyről lévén szó, bárki is távol tartsa magát. A törvény intézkedése egész világos s ez elég szerinte is indokolásul, hogy Gömör megye csak helyi bizottságokat kapjon. Ő maga részéről is ugy véli vele együtt minden j hazai csak is egyet ösmer fel a jelen esetben, a hazafias ügyet, a mely mögött háttérbe szorul minden kicsinyes tekintet, minden érzékenykedés. Gömör megyének méltóan kell magát bemutatnia a nagy nemzeti ünnepen, s ehhez legjobbjainak minden erejét, a hazafias kéri, követeli ki. Ugy hiszi, hogy a hazafias ügy igazi lelkes pártfogásra fog akadni, ugy ez ügy intézői, mint azok részéről, kik mint kiállítók a kiállításon részt vesznek.

Radvány István, tekintve azt, hogy a nagy nemzeti ünnepen Gömör megye ipara is be fogja magát mutatni, azt a pillanatot tartotta a legalkalmasabbnak, hogy hivatalos kötelességével élve, reá mutasson a sebre, s orvoslásra hívja fel ezzel az érdekelteket. Ha ezt elmulasztaná, hivatalos kötelességét szegné meg.

Előadja ezután a helyi bizottság feladatát, s eszközeit és eljárása módjait, miket a hivatalos ügyrend foglal magában. Kéri dr. Szentpály kamarai titkárt, hogy ezt felolvassa.

Az ügyrend a következő:

Az 1896-iki ezredéves országos kiállítás rimaszombati helyi bizottságának ügyrendje.

1. §.

Az 1896-ik évi ezredéves országos kiállítás érdekében Rimaszombatan helyi bizottság szerveztetik, mely az országos kiállítási bizottság elnökének 1893. évi június hó 30-án 308. szám alatt kelt leiratával jóváhagyott s a vonatkozó szabályzatok keretében ezen ügyrend szerint működik.

2. §.

A rimaszombati helyi bizottság hatásköre Rimaszombatot, Jolsva és Nagy-Rócze városok, rimaszombati, rimaszécsi és nagy-roczei járások területére terjed ki. A helyi bizottság a kiállítási általános program 7. §-a értelmében a miskolczi kerületi bizottsággal áll közvetlen összeköttetésben s tőle veszi az utasításokat

3. §.

Feladata: 1. A kiállítás iránt az érdeklődést ébresztetni, az erre hivatottakat a kiállításban való részvételre serkenteni s őket a kellő felvilágosítással ellátni. 2. A kerületi bizottság által kiadott szabályokat, programokat s utasításokat megfelelő módon köztudomásra juttatni, a kiállítási szándékozók allandó összeköttetésben lenni s esetleges kívánalmakról a kerületi bizottságot értesíteni. 3. A helyi bizottság területéről a kerületi bizottság felkeresése folytán

ugy saját kezdeményezéséből javaslatot tenni s adatokat szolgáltatni. 4. A kerületi bizottság felhívása szerinti a bejelentési ívek kiosztása, kiállítási tárgyak gyűjtése, esetleg elküldése, bírálata s általán minden kiállítási ügyben a kerületi bizottságnak segítséget nyújtani. 5. A kiállításban résztvenni óhajó iparosok számára megrendeléseket gyűjteni. A kiállítás céljaira s azon szegényebb iparosok segélyezésére, kiknek részvétele a kiállításon szükséges, a megindítandó gyűjtést előmozdítani.

4. §.

A helyi bizottság választmányi tagjai:

Elnöke:

Öt alelnöke:

Jegyzői:

Pénztárosa.

5. §.

Az ülések számát és idejét a bizottság önmaga határozza meg. Az ülések megtartásáról a bizottsági tagok a fontosabb tárgyak közlése mellett írásbeli meghívó útján értesítetnek. A bizottság határozatképes, ha a tagok egy ötödésze jelen van. Az ülésekről jegyzőkönyvek vezetnek, melyeket az elnök és jegyzőn kívül az ülésen eleve kijelölt két bizottsági tag hitelesít. A jegyzőkönyvek nyolcz nap alatt a kerületi bizottságnak beküldendők.

6. §.

A helyi bizottsághoz érkező leveleket és iratokat az elnök veszi át s ő intézkedik azoknak elintézéséről s a fontosabb ügyeknek a bizottsági gyűlés elébe való terjesztéséről s a határozatoknak végrehajtásáról.

7. §.

Elnök az öt alelnökkel, jegyzőkkel s a bizottság által választandó négy taggal egy végrehajtó-bizottságot alkotnak, a melynek hatáskörét a bizottsági gyűlés elébe terjesztendő ügyek előkészítése és a kisebb fontosságú ügyek elintézése képezi.

8. §.

Ha a helyi bizottság a kerületi bizottság intézkedései vagy utasításai által magát jogaiban sértve érz, vagy azokat az ügy érdekeibe ütközőknek tartja, a kiállítási országos-bizottság végelhatározását kérheti ki.

9. §.

Jelen ügyrend a kerületi bizottság jóváhagyása után nyer alkalmazást.

Az ügyrend változatlanul elfogadtatván, következett a választás.

Elnökül egyhangulag nagy lelkesedéssel Bornemisza László alispán választott meg.

Bornemisza László hangsúlyozta, hogy sokféle elfoglaltsága mellett szinte lehetetlenség még egy újabb tisztelet elfogadnia, de akkor, midőn egy nagy nemzeti ünnepről s arról van szó, hogy abban Gömör megye is részt vegyen, ott kell lennie a harcmezőn, a hová honfiai kötelessége szölli. Bár békés a harc, de a nemzeti érdek az erők megfeszítését kívánja így is s ép ez az, a mi azt sugallja neki, hogy kérje, miszerint a bizottság akként alakítsák meg, hogy az minél nagyobb erőfeszítésre legyen képes.

A kijelentés általános helyesléssel vétett tudomásul.

Alelnökökül megválasztottak: Fáy Barna, Mihalik Dezső, dr. Szabó Samu, Samarjay János, Baksay József. Jegyzőkül Szeless Ödön s Kármán Zoltán dr. Pénztárnoknak Tibély Zsigmond.

Választmányi tagoknak: Szabó György, Nagy Ferencz, Molnár József, Ethey Károly, Engel Adolf, Stech Kálmán, Szabó József mészáros, Kovács Zsigmond, Trubint Lukács, Soós Ferencz, Kalla Mihály, Benkó János, Bolkay Pál, Gaskó János, Dickmann Ignác, Lukács Géza, Dapsy József, Groó Vilmos, Fábry János, Törköly József, Kozák István, Marton János, dr. Marikovsky István, Kubinyi Géza, Stefancsok Károly, Perjessy László, Heincz Frigyes, Máriányi Antal, Remenyik Dénes, Heinzelmann Alfréd, Jurin Samu, Bazilidesz Gusztáv, Hoffmann Miks, Kuna Aurel, Dapsy Viktor, Novak Emil, Schreyer Gusztáv, Schmidt István, Bazilidesz János, Járossy Endre, Kubinyi Andor, Podraczky Endre, Sreder igazgató, Máriássy Gyula, dr. Kalchbrenner Hugó, Hornig Samu, Rösch Frigyes, Knöplér Károly, Bahéry János, Bolha János, Baksay István, Horváth János, Draskóczy László, Illés Gyula, Marikovsky Géza.

A bizottság egyúttal elhatározta, hogy magát időről-időre kiegészíti.

Bornemisza László elnök ezután az érdeklődést megköszönve, lelkes szavakban emlékezik meg, hogy az Isten adja, miszerint a bizottság és megye közönségét fáradhatlan buzgalom kísérelje útjában, munkálkodásában, hogy Gömör megye a milleniumi kiállításon hirt, dicsőséget és becsületet szerezzen a hazának és magának.

Éljen az elnök, volt a lelkes zárószavakra a viszhang.